

DIỄN ĐÀN

Số 28 - Xuân Nhâm Thân

Ngày 24/1/1992

NỘI DUNG

Tin Tức:

Thế giới	tr. 2
Việt Nam	tr. 5
Sinh hoạt Cộng đồng	tr. 6

Kinh Tế - Chính Trị:

Những tín hiệu mâu thuẫn	tr. 7
Mỹ sưởi ấm quan hệ với Việt Nam	tr. 7
Công cuộc tìm kiếm đồng minh mới	tr. 8
Châu Á bốn mươi năm qua	tr. 9
Những trắc trở của thành công	tr. 10
Con đường đau khổ nhất từ CNTB đến CNTB	tr. 12
Một nhà nước xứng đáng phải chết	tr. 13
Những sự kiện nổi bật trong năm 1991	tr. 14
Quản lý khủng hoảng	tr. 15

Diễn Đàn Bạn Đọc:

Lý thuyết kết hợp	tr. 17
Đôi nét về chất xám	tr. 18

Văn Hóa - Nghệ Thuật:

Mùa xuân trong thơ Nguyễn Bính	tr. 19
Công ty Cột Mốc	tr. 20
Tết và Hội xuân ở quê hương	tr. 22
Kỷ niệm đầu tiên về Đảng	tr. 23
Kỷ một chiều cuối năm	tr. 24
Vui cười	tr. 26
Trên những nẻo đường	tr. 30
Nghệ thuật sơn mài Việt Nam	tr. 31
Thơ của Trần Mạnh Hảo, Đỗ Quyên, Cù Lân, T. H., T. N. T., T. T. K. H.	

Danh Nhân:

Alexander Yersin	tr. 32
------------------	--------

Tạp chí Diễn Đàn do nhóm sinh viên và nghiên cứu sinh Việt Nam tại Praha và Ostrava biên soạn và phát hành.

Chịu trách nhiệm:

Trần Hồng Hà
Lê Thanh Nhân
C. D.

Mọi thư từ, bài vở xin gửi về địa chỉ:

Trần Hồng Hà
Kolej Strahov XI/42
16 000 Praha 6
ČSFR

Tel. 35 55 41 linka 336 (hộp phòng 42)

Fax: (0042) (2) 22 23 04

Số tài khoản ngoại tệ:

Konto: 34833-1010759-111

Komerční Banka

Na Příkopě 3-Praha 1

Bây giờ là mùa Xuân. Nếu người Hà Nội thêm một buổi mùa xuân thì người Sài Gòn nhớ cái nắng hanh hanh ấm áp. Không có hoa Mai. Không có hoa Đào. Nhưng Tết vẫn về trong lòng mọi người dân Việt, trong bạn, trong tôi. Với những người Việt xa xứ, mùa Xuân còn vọng về từ kỷ niệm. Kỷ niệm của lần cuối cùng ngắm hoa Hàng Lược hay trên đường Nguyễn Huệ. Cửa nôi bánh chưng, bánh tét chín tới thơm lừng. Cửa Mẹ, cửa Chị, và có thể cả của những người vợ, người chồng. Đó là những ngày sum họp, tha thứ lỗi lầm và hy vọng tương lai. Không phải mùa Xuân nào cũng có pháo nổ, có áo mới cho trẻ em và lời chúc tụng cho người già. Có mùa Xuân người ta đã khoác khăn xô cho trẻ con trong ngày Tết, tiếng AK thay cho tiếng pháo, và hận thù thay cho tha thứ. Nhưng người Việt, hãy lắng nghe trẻ con bị bỏ khoanh tay mừng tuổi, hãy nhìn những cụ đồ cuối cùng vẽ hàng câu đối, để hiểu rằng mỗi biên giới là không có thật, để nhớ rằng ta từ một mẹ Âu Cơ.

Bạn hãy quên tiếng AK trong ngày Tết cũng như đã quên tiếng bom B52 trong đêm Giáng Sinh. Người Việt không có hận thù. Không có chiến tranh. Chỉ có sự tranh giành, hiềm khích giữa những đứa con hoang.

Hãy nguyện cầu để những đứa con xa xứ sớm về với Việt Nam và Việt Nam về với nhân loại.

Ban biên tập

CHƯƠNG CHỨC
TÂN XUÂN

